

γόνον τοῦ ἀέρος καὶ καθίσταται θερμόγονη γένεσις. Τοῦτο ἀκολουθῶς ἐπανέρχεται διὰ τῶν πνευμονικῶν φλεβῶν εἰς τὸν ἀριστερὸν κόλπον καὶ τὴν ὑποκειμένην ἀριστερὸν κοιλίαν καὶ ἐκ ταύτης, συστελλομένης τῆς καρδίας, ἐνέρχεται εἰς τὴν ἀρτήν (τὴν μεγάλην ἀρτηρίαν) καὶ μεταδίδοται διὰ τῶν ἀρτηριῶν, διακλαδιζομένων καὶ λεπτυνομένων ὅσον τῆς καρδίας ἀπομακρύνονται, εἰς δόλακληρον τὸ σῶμα ἐπὶ τέλους αἱ ἀρτηρίαι αὗται καθίστανται τοσοῦτον λεπταῖς, ώστε διεκρεύγουσι τὴν δόρασιν, καλοῦνται δὲ τότε τριχοειδῆ ἀγγεῖα αἵματοφρά. Οὕτω τὸ αἷμα διεισδύει εἰς ἀπαντα τὰ μέρη τοῦ σώματος καὶ διὰ τῶν τριχοειδῶν τούτων ἀγγείων, συνδεομένων μετὰ τῶν φλεβῶν, ἐπανέρχεται εἰς τὸν δεξιὸν κόλπον τῆς καρδίας, ὅπως μεταβῇ εἰς τοὺς πνεύμονας καὶ τελέσῃ τὴν αὐτὴν κυκλοφορίαν ἐν τῷ σώματι. Ήν ἡμερησίᾳ τῆς καρδίας ἔργασίᾳ, ἥτις κατακαλίσκεται διὰ τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, ὑπελογίσθη εἰς 60,000 χιλιογραμμάτων, δηλ. δύναται νὰ ὑψώσῃ 60,000 χιλιόγραμμα εἰς ὕψος ἑνὸς μέτρου.

Ἐνῶ δὲ γίγνεται ἡ διπλὴ αὐτὴ τοῦ αἵματος κυκλοφορία, ἥτοι ἀπὸ τὴν καρδίαν πρὸς τοὺς πνεύμονας καὶ πάλιν πρὸς τὴν καρδίαν, καὶ ἀπὸ τὴν καρδίαν πρὸς πάντα τὰ μέρη τοῦ σώματος καὶ πάλιν ὀπίσω πρὸς τὴν καρδίαν, λαμβάνει χώραν ἡ περιεργος τῆς ὑλῆς ἀντικαταλαγή, δι᾽ ἣς οὐσίας ἀχρηστοῖς καὶ ἀνωφελεῖς ἀπάγονται ἀπὸ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ σώματος καὶ νέαι πρὸς ταῦτα μεταφέρονται.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι θαυμασίον, ἡ ἔξηγησις δύος, αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης δὲν διεσαφηνίσθη εἰσέτει· εἶναι δύο; βέβαιον, διτὶ τὸ αἷμα, ὅπου κινηταὶ πρὸς ἀπαντα τὰ μέρη τοῦ σώματος, ἐπιστρωνύνει ἐπὶ ἐκάστου μέρους τοσαύτας οὐσίας, ὡσαν ἔχει τοῦτο ἀνάγκην διὰ τὴν ἀνανέωσίν του, παραλαμβάνει δὲ ἔξ αὐτοῦ τὸ ἀχρηστον καὶ ἀπάγει αὐτὸ τοῦ σώματος.

Τὸ αἷμα, ὅπερ π. χ. ἐσχηματίσθη ἐντὸς τοῦ βρέφους ἐκ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος, ἐμπερέχον φωσφόρου, ὄξυγόνον καὶ ἀσθέστιον ὡς διγυασφορικὴν ἀσθεστορ (ἄλλας χημικόν), ἐπιστρωνύνει τοῦτο κατὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος ἐπὶ τῶν ὀστῶν καὶ σχηματίζει τὸ κύριον τούτων συστατικόν. Πρὸς τοὺς ὁδόντας δίδει καθ’ ὅμοιον τρόπον ἐμφύτων αὐθέστιον. Οἱ μύες, (αἱ σάρκες), παραλαμβάνουσιν ἐκ τοῦ αἵματος τὰ συστατικὰ αὐτῶν· καθ’ ὅμοιον τρόπον σχηματίζονται καὶ ἀνανεύονται διὰ τοῦ αἵματος τὰ νεῦρα, τὰ αίματοφόρα ἀγγεῖα, τὸ δέρμα, ὁ μυελός, οἱ ὄνυχες καὶ τὰ ἐσωτερικὰ δογματα, ἥτοι ἡ καρδία, τὸ ἡπαρ, τὰ ἔντερα, ὁ στόμαχος κτλ.

Πάντα δὲ ταῦτα δίδουσι ἀχρηστα συστατικὰ πρὸς τὸ αἷμα, ὅπερ παραλαμβάνον ταῦτα τὰ ἀπάγει ἐκτὸς τοῦ σώματος.

Ἄν μέλος τι τοῦ σώματος ἀποβορχίσωμεν, ώστε τὸ αἷμα νὰ μὴ δύναται νὰ κυκλοφορῇ ἐν αὐτῷ, τότε

τοῦτο θνήσκει, διότι ἡ ζωὴ τοῦ σώματος συνίσταται εἰς διηγεκὴ τούτου μεταλλαγήν, εἰς ἀνταλλαγὴν ἀχρήστων οὐσιῶν διὰ νέων ἡ ζωὴ δὲ αὔτη ἀνταλλαγὴ διατηρεῖται ὑπὸ τοῦ διαρρᾶς κυκλοφορούντας αἷματος, ὅπερ ἀνχνεοῦται συνεχῶς διὰ τῆς τροφῆς καὶ πάντοτε μειοῦται, διότι μεταβάλλεται εἰς ζῶντα μέρη τοῦ σώματος.

Διὸ τοῦτο δικαίως καλοῦσι τὰ σιτία ἡ τὰς τροφὰς μέσα τῆς ζωῆς καὶ τὸ ἐκ τῶν σιτίων παραγόμενον αἷμα, τὸν χρυμὸν τῆς ζωῆς.

ΕΝΟΦΘΑΛΜΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΕΝΤΡΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ

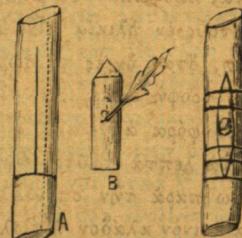
ΠΟΡΤΟΚΑΛΕΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΙΤΡΩΔΩΝ

ΕΝ ΓΕΝΕΙ

Ως τροφοὶ τῆς πορτοκαλέας δύναται νὰ χρησιμεύσωσι κατὰ πρῶτον λόγον κιτρέα η κοιτή (νεραντζή) καὶ ιδίως η ζυγονεραντζή, κιτρέα η δέρχυμος (λεμονή) καὶ κιτρέα η χρυσομηλέα (πορτοκαλέα). Κατὰ δεύτερον δὲ λόγον η κιτρέα η μηδική (κιτρηά). Αἱ δέξιαι περιγραφῆς καὶ συστάσεως μέθοδοι τῆς πορτοκαλέας καὶ τῶν ἄλλων δένδρων τῆς τάξεως τῶν κιτρωδῶν εἶναι αἱ ἀκόλουθοι πέντε.

Α'. Ενοφθαλμισμὸς κοινὸς ἡ ἀντεστραμμένος

Ἐκτελεῖται ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Ιουνίου καὶ ἀπὸ τοῦ Ιουλίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου. Τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ ἐνοφθαλμίζειν περιερράψμεν ἐν προηγουμένῳ κεφαλαίῳ, προκειμένου περὶ τῆς ἐλαίας, διόπου παραπέμπομεν τὸν ἀναγνώστην. Παραθέτομεν δὲ ἐνταῦθα ἐν σχήματι ἐνοφθαλμισμοῦ ἀνεστραμμένου, ἀναγκαῖον πάντοτε, ὅταν ὁ χυμὸς εἴναι ὑπὲρ τὸ δέον δέθμονος καὶ δύναται νὰ πνίξῃ, ως κοινῶς λέγουσι τὰ κέντρον. Η ὅταν ὁ καρπὸς εἴναι βροχερός.

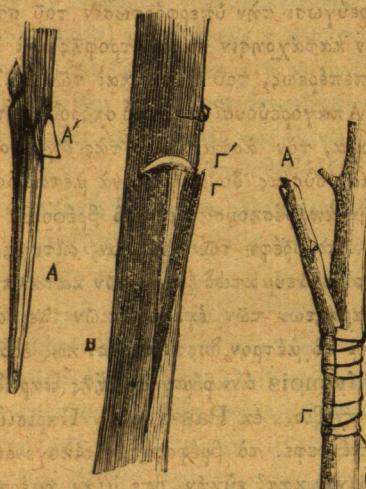
Σχῆμα 5

Α τροφὸς μετὰ τῆς εἰς Λ σχισμῆς τοῦ φλοιοῦ, Β τὸ κέντρον συνιστάμενον ἐν ὅντες διθαλμοῦ συνοδευμένου ὑπὸ τεμαχίου φλοιοῦ, Γ τροφὸς μετὰ τοῦ κέντρου.

Β'. Εγκεντρισμὸς διὰ κλάδου ὑπὸ τῶν φλοιῶν κατὰ μέθοδον ἀγγεικήν.

Τὸ τρόπου τοῦτου ἐγένετο περιγραφὴ ἀρκοῦσσα εἰς τὸ περὶ ἐλαίας σχετικὸν κεφαλαίον. Εκτελεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Ιουνίου καὶ ἀπὸ τοῦ

Ιουλίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου. Πρὸς ἀσφαλεστέραν τῆς πράξεως ταύτης ἐπιτυχέντο μικρὰ τις τροποποίησις ἀγγλικὴ λεγομένη, ἀξία πολλῆς συστάσεως διὰ τὴν πορτοκαλέαν. Ἰδού δὲ εἰς τί συνίσταται αὕτη. Μετὰ τὴν προπαρασκευὴν τοῦ κέντρου κατὰ τὸν συνήθη διὰ τὸν ἐν λόγῳ ἔγκεντροισὸν τρόπον (ἴδε εἰς τὰ περὶ ἐλαίας σχῆμα 4) σχίζεται πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς λεπτυνθείσης ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸ ξύλον διὰ μιᾶς ικκινῶς βαθείας τομῆς ἀπὸ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω χωρούσης καὶ διευθυνομένης ὀλέγον πλαγίως. Κατ’ αὐτὸν τὸν τρόπον προκύπτει εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εἶδος τι γλωσσίδος Α, ἡ ὥποια εἰσάγεται ἐντὸς μιᾶς σχισμῆς Γ’. Ἡ τελευταία αὕτη σχισμὴ λαμβάνει χώραν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὸ ξυλώδες μέρος τῆς τροφοῦ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἄνω καμπύλης γραμμῆς τῆς κατὰ σχῆμα Τ περίπου γινομένης σχισμῆς Γ τοῦ φλοιοῦ. Ἡ ἐπισταμένη τοῦ σχήματος ἐξέτασις ἐπαρκὴ πρὸς κατανόησιν τοῦ πράγματος περισσότερον ἡ οἰκδήποτε διὰ λόγου περιγραφῆ.

Σχῆμα 6

Γ'. Στεφανέτης πολύκεντρος.

Συνειδίζεται πολὺ εἰς τὴν Νικαίαν κατὰ τὴν ἀνοιξίν διὰ κιτρώδη δένδρον μεγάλης, ἐπωσοῦν ἡλικίας. Δὲν διαφέρει τοῦ μονοκέντρου στεφανίτου, τὸν ὥποιον περιεγράψαμεν εἰς τὸ περὶ ἐλαίας σχετικὸν κεφάλαιον (ἴδε προγ. σχῆμα 2) ἢ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν κέντρων, τὰ δποτα εἶνε ἐδῶ πλείσια τοῦ ἐνός, τιθέμενα μεταξὺ τοῦ φλοιοῦ καὶ τοῦ ξύλου κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς ὥριζοντος τομῆς τῆς τροφοῦ.

Δ'. Ἐγκεντρισμὸς δ' ἡμισείας σχισμῆς.

Ως τροφὸς χρησιμοποιεῖται νεκρὸν κιτρώδες φυτὸν ἡλικίας 2 ἑταν, ἐντὸς ἀγγείου καλλιεργούμενον, τὸ ὥποιον κύπετεται ὥριζοντιας πλείσια τοῦ ἐδάφους κατὰ ἐν ἐκατοστόμετρον ὑπεράνω ἐνός ὄφθαλμου. Οἱ ὄφθαλμοὶ αὗτοι εἶνε ἀναγκαῖος ἵνα προκαλῇ ζωηροτέραν τὴν ἀνοδὸν τῶν γυμνῶν εἰς τὸ μέρος τῆς ἐγκεντρισμοῦ.

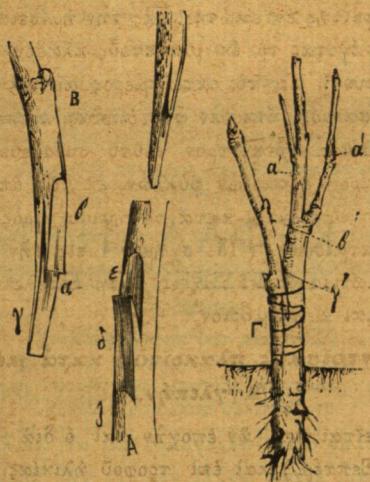
κέντρου μετὰ τῆς τροφοῦ. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο καὶ ἀντιθέτως πρὸς τὸν ἐν λόγῳ ὄφθαλμὸν σχίζεται ἡ τροφὸς εἰς μῆκος ὀλέγων ἐκατοστόμετρων καὶ εἰς βάθος περίπου μέχρι τῆς ἐντεριώνης. Εἰς τὴν ἡμίσειαν αὐτὴν σχισμὴν εἰσάγεται τὸ ἐκ μονοετοῦ κλάδου κέντρον ἀφ’ οὗ λεπτυνθῇ εἰς τὸ κάτω μέρος αὐτοῦ ἐν εἰδει τριγωνικῆς σφηνῆς, ὅπισθεν τῆς ὥποιας πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὄφθαλμός. Τὸ κέντρον τοῦτο συνοδεύεται ὑπὸ τριῶν, τεσσάρων ἐπακρίων φύλλων, ἐκ τῶν ὥποιων τὰ μεγαλήτερα κόπτονται κατὰ τὸ ημίσιον πρὸς μετριαμὸν τῆς ἐξατμίσεως. (ἴδε σχῆμα 1 εἰς τὴν περὶ ἐλαίας πραγματείαν). Ἡ πρᾶξις αὕτη ἐκτελεῖται κατ’ Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον.

Ε'. Ἐγκεντρισμὸς πλακωτὸς κατὰ μέθοδον Ἀγγλικήν.

Ἐκτελεῖται καθ’ ἣν ἐποχὴν καὶ ὁ διὰ σχισμῆς (Αὔγ. καὶ Σεπτέμβρι) καὶ ἐπὶ τροφοῦ ἡλικίας ὀλίγων ἑταν. Ως κέντρον χρησιμεύει κλάδος μονοετῆς μὲτα τρεῖς ὄφθαλμούς. Όλιγον καταθεῖν τοῦ παλαιοτέρου ὄφθαλμοῦ λεπτύνεται τὸ κέντρον ἐξ ἐνός μόνον μέρους καθ’ ὃν τρόπον περιεγράψαμεν ἐν προηγούμενῷ κεφαλαίῳ (ἴδε σχῆμα 2). Πρὸς τὸ μέσον τῆς λεπτυνθείσης ἐπιφανείας γίνεται σχισμὴ ἡ καθετος ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω καὶ προκύπτει τοιουτοτρόπως εἶδος τι γλωσσίδος 6. Η τροφὸς δὲν ἀποκεφαλίζεται, ἀλλ’ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὗτῆς πλησίον τοῦ ἐδάφους ἀφαιρεῖται μέρος τοῦ φλοιοῦ μὲτα ὀλίγον ξύλον, τοιουτοτρόπως δὲ γίνεται πληγὴ τις δὲ ὥποια πρέπει νὰ ἔχῃ τὰς διαστάσεις τῆς γυμνῆς ἐπιφανείας τοῦ πελεκηθέντος μέρους τοῦ κέντρου. Πρὸς τὸ μέσον τῆς πληγῆς ταύτης γίνεται μία σχισμὴ εἰς τὸν ἄνω πρὸς τὰ κάτω πρωτοσιμένη νὰ δεχθῇ τὴν γλωσσίδα ἡ τοῦ κέντρου. Μίκη ἀλλή ἐπιπολαία σχισμὴ ἡ κατὰ καμπύλην γραμμὴν λαμβάνει χώραν εἰς τὴν βάσιν τῆς πληγῆς ταύτης τῆς τροφοῦ ἵνα στηριχθῇ ἐντὸς αὐτῆς ἡ βάσις γ τοῦ κέντρου. Η κορυφὴ τῆς τροφοῦ ἀφαιρεῖται μετὰ τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος εἰς ἀπόστασιν 20 περίπου ἐκατοστόμετρων ἀπὸ τοῦ μέρους, ὃπου ἐγένετο ἡ προσκόλλησις τοῦ κέντρου, κατὰ τὰ σημεῖα α' α'. Μετὰ δέκα ημέρας ἡ τροφὸς βραχύνεται κατὰ 10 περίπου ἐκατοστόμετρα ἐπὶ πλέον. Κατ’ Αὔγουστον δὲ ἀποκόπτεται καὶ τὸ ὑπολειπόμενον τμῆμα τῆς τροφοῦ ὑπεράνω τοῦ σημείου τῆς ἐμβολιάσεως κατὰ τὸ σημεῖον γ.

Αἱ δύο τελευταῖαι τοῦ ἐγκεντρισμοῦ τῆς πορτοκαλέας μέθοδοι εἶνε εἰς χρήσιν ἐν Παρισίοις ἐπὶ κιτρέας ὁξυχύμου (λειμονῆς), καλλιεργούμενης ἐντὸς ἀγγείου, τὸ ὥποιον διέρχεται τὸν χειμῶνα ἐντὸς θερμοκηπίου. Παραθέτω ἐν σχῆμα, τὸ ὥποιον ἀν καὶ δέκα ἔχῃ τὴν μορφὴν πορτοκαλέας, παριστὰς ὅμως σαρῶς καὶ διακεκριμένως τὰς πράξεις τοῦ περὶ οὐ διάγος πλακωτοῦ ἐγκεντρισμοῦ. Ωστε ὑπὸ τὴν ἐποψίην ταυτην δέκα βλα-

πτει ἡμέρας ή Ἑλλειψις ἵχνογραφημάτων εἰδίκων δι' ἔκκαστον τῶν ὀπωροφόρων δένδρων, τῶν ὅποιων τὸν ἐμβολικούν ἀνελάθομεν νὰ περιγράψωμεν.

Σχῆμα 7

Προσεχώς περὶ τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς μωρέας καὶ τῆς συκῆς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΣΙΩΤΗΣ

ΤΙΤΘΕΙΑ

ἢ Θηλασεις τῶν βρεφῶν.

ὑπὸ Λ. Δ. ΧΡΙΣΤΟΒΙΤΣ ἱεροῦ

—ερεύεσσο—

Διαιτα τῆς τρυφοῦ.

Τρυφαῖ.—Κρεατώδης, πλουσίχ, καὶ ἐν γένει ἀφθονος ἀζωτούχος τροφὴ διεγείρει τὴν λειτουργίαν τῶν μηζικῶν ὀδένων, παράγουσα ἀρθρον γάλα ἐν φ. τὰ στερεὰ στοιχεῖα τοῦ βουτύρου καὶ τῆς τυρίνης αὐξάνουσιν ἐπαισθητῶς. Ή πτωχὴ καὶ ἀνεπαρκής τροφὴ ἀντίθετα ἐπιφέρει ἀποτελέσματα.

Τὸ 1870, κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων, τὰ βρέφη ἀπέθυνοκον μέγιο 94 τοῖς 100, διότι ἡ πενιά καὶ τὸ ψύχος ἐπέφερον στέγνωσιν τοῦ γυναικείου γάλακτος.

Κατὰ τοὺς κ. κ. Baquerel καὶ Vernois

Τῆς μὲν καλῶς τρεφομένης τροφοῦ τὸ γάλα ἐνέχει τῆς δὲ ἀνεπαρκῶς τρεφομένης τροφοῦ τὸ γάλα ἐνέχει

Γιδατος	888	891
Στερεῶν οὐσιῶν .	111	168
Γαλακτοσακχάρου.	42	43
Βουτύρου	26	25
Τυρίνης	1,3	1,5
Αλάτων	39	36

Ἐὰν παρὰ τῇ ἀνεπαρκῶς τρεφομένῃ τροφῷ, τὸ μικροσκόπιον ἀποκαλύπτῃ πτωχείαν γαλακτοσφριδίων δὲν πρέπει ὑπὲρ τὸ δέον νὰ ἀνυστηχώμεν, διότι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς καταλλήλου διαίτης τὸ γάλα ἀποκτᾷ τὴν συσιολογικὴν κύτου σύστασιν.

Ἐνίστε ἡ σύνθεσις τοῦ γάλακτος ἀναγνωρίζει αἰτίας ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτους.

Ἡ ὄσπριοφάγος λ. χ. γυνὴ τῶν χωρίων, πλειστος δυσκολίας ἀπαντώσα εἰς τὴν ἐν τῷ πόλει ἐγκλιμάτισιν, ως ἀπομακρυνομένη τῶν ἔξεων τῆς συνήθους αὐτῆς διαίτης ἐὰν ἀποτόμως ὑποβληθῇ εἰς τὴν μᾶλλον πεφυμισμένην ἀζωτούχον τονικὴν καὶ θρεπτικὴν διαιταν, παράγει γάλα πυκνὸν δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ παρὰ τῷ θηλαζόντι δυσπεπτικὴ φαινόμενα. Ἀναγραφομένων ὑδατωδῶν ποτῶν, μετὰ μετρίας χρήσεως ἀζωτούχου τροφῆς, τὰ φαινόμενα τῆς δυσπεψίας παρέρχονται καὶ τοσούτῳ εὐκολώτερον ὅσῳ ἡ ηλικία τοῦ βρέφους εἰναι μεγαλυτέρα.

Τὸ βρέφιον, τὸ μόσχειον καὶ τὸ πρόσθειον κρέας δέον ν' ἀποτελέσωσι τὴν βάσιν τῆς τροφῆς ἐν φ. τὰ ἀλλα λευκὰ, ἡ ἐρυθρὰ κρέατα, τὰ πτηνά, ὁ λαγώς, τὰ ὄψιρια, τὰ λαχανικά, ἡ σαλάτα, τὸ γάλα, ἡ σοκολάτα καὶ τὰ ὀπωρικά δὲν πρέπει καθ' ὅλην τηρίσαντας ν' ἀποκλεισθῶσι τῆς διαίτης τῶν τίτθων, αἵτινες ὄφειλουσι ν' ἀποφεύγωσι τὴν ὑπερφόρτωσιν τοῦ στομάχου καθὼς καὶ τὴν καταχρησιν πάσης τροφῆς καὶ ιδίᾳ τοῦ ἀλατος, τοῦ πεπέρεως, τοῦ ὄξους καὶ τῶν ἀλλων καρυκευμάτων. Ἀπαγορεύουσι τινες τὸ σκόροδον, τὸ κρόμμυον, τὰ δακτία, τὸν ἀσπάραγον, τὰς ἀγγυνάρας καὶ τινας παρομοίας οὐσίας δυγχαμένας νὰ μεταδῶσι τῷ γάλακτι ὄσμην ἀπαρέσκουσαν εἰς τὸ βρέφος.

Ποτά.—Τὰ βρέφη τῶν τίτθων, αἵτινες καταχρεώνται τὸν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καταλαμβάνονται ὑπὸ διαταραχῆσιν τῶν ἐγκεφαλικῶν λειτουργιῶν, κοιμῶνται ὑπὲρ τὸ μέτρον, δυσπέπτουσι καὶ ἔξασθενοσιν. Ο κ. Dufrenois ἀναφέρει τὸ ἔχει παραδειγμα:

'Η τροφὸς Τ.... ἐκ Passy τῶν Παρισίων, πρὸ δέκα μηνῶν ἀνέτρεψε τὸ βρέφος τῆς οἰκογενείας X... Τὰ πάντα ἔχεινον κατ' εὐχήν, ὅτε μίαν ημέραν, μετὰ καταχρησιν ποτῶν ἐκοιμήθη ἐν τῷ δάσει bois de Boulogne, ἔνθα ἐπὶ πολλὰς ὥρας διέμενεν ἀνάσθητος.

"Αμα κανελθούσῃ, παρέδωκαν αὐτῇ αἱ γειτόνες τὸ βρέφος ὅπερ ἡρπαξε καὶ ἐθάλασε τὸν ματτὸν ἀπλήστως. Τὴν ἐπαύριον τὸ συνήθως ζωηρὸν εὔσκοκον καὶ ὑγείες τοῦτο βρέφος, εἴχε τοὺς ὄφθαλμοὺς ὑπερεκμικοὺς καὶ καταθεβλημένους, τὸ πρόσωπον ὑπέρυθρον, τὴν γλώσσαν ζηρὸν καὶ πάντα τὰ συμπτώματα τῆς ἐγκεφαλικῆς ὑπεραιμίας. Ἐπετέθησαν βδέλλαι ὅπισθεν τῶν ώτων καίτοι δὲ ἀντιταχθείσης δροστηρίας ἀντιφλογιστικῆς θεραπείας, μόλις τὴν θηρίαν τὸ βρέφος ἦτο ἔκτος κινδύνου. Ἐν ταῖς χρήσις ἐν αἷς χρῆσις συνήθως γίνεται τοῦ ζύθου, αἱ γυναικείες πιστεύουσιν εἰς τὴν γαλακταγγήδων δύναμιν τοῦ ποτοῦ τούτου, θεωροῦσι δ' ἐπάναγκης τὸ πίνειν ἡμίσειν μέχρι μισῆς λιτρῶν καθ' ἔκστην. Ἐὰν ἡ ἔξις κατ' εὐτρέπεται ἀνενεγκόμενη τὴν ἐγκαμπούνης, ἐπιτρέπεται ἀνενεγκόμενη τὸν περίσσοδον τῆς θηλάζεως, ὑπὸ τοῦ βρέφους καὶ κατὰ τὴν περίσσοδον τῆς θηλάζεως, ὑπὸ τοῦ